

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 57/2010

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală – Serviciul inspecție fiscală persoane fizice 1 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală – Serviciul inspecție fiscală persoane fizice 1 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând :

- lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată;
- lei – majorări de întârziere aferente
- lei – amenda contravențională.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Direcția generală a finanțelor publice Argeș constatând că în speta sunt intrunite dispozițiile art. 205 și art. 209 lit. a din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

este competenta sa solutioneze contestatia formulata dedin localitatea Pitesti.

I.Prin contestatia formulata, petenta arata ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au considerat ca in perioada 2006-2009 a desfasurat activitati economice nedecarate constind in tranzactii imobiliare in scop comercial si cu caracter de continuitate stabilind in sarcina sa taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei calculata la un venit impozabil in suma de lei si majorari de intirziere aferente in suma de lei.

De asemenea petenta arata ca dupa data de 01.11.2008 data la care conform art. 152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 republicata in opinia organelor de inspectie fiscala avea obligatia de a se inregistra ca platitor de taxa pe valoarea adaugata intrucit la data de 15.09.2008 a realizat o cifra de afaceri in suma de lei , „ au fost luate in calcul pentru stabilirea obligatiilor privind plata TVA [...] trei tranzactii imobiliare , care au avut ca obiect vnzarea unui loc de parcare ...”.

Totodata contestatoarea arata ca prin normele metodologice de aplicare a Codului fiscal se precizeaza clar ca obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vnzarea locuintelor proprietate personala , sau a altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale nu este considerata activitate economica, cu exceptia activitatilor desfasurate in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Prin urmare petenta arata ca tranzactiile aferente celor trei locuri de parcare nu fac obiectul art. 127 din Legea nr. 571/2003 republicata intrucit potrivit art. 141 alin. 2 lit f din acelasi act normativ, deoarece locurile de parcare nu pot fi catalogate ca terenuri construibile pe care se pot executa constructii conform legislatiei in vigoare.

De asemenea contestatoarea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor pentru tranzactiile efectuate , ceea ce a condus la stabilirea unei baze impozabile nereale.

Prin urmare contestatoarea sustine ca organele fiscale in mod eronat au stabilit in sarcina sa o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei si majorari de intirziere aferente in suma de lei intrucit nu a desfasurat activitati economice nedecarate constind in tranzactii imobiliare in scopuri comerciale, ci a instrainat bunuri din patrimoniul personal care nu intra in sfera de aplicare a tva ,

solicitind astfel anularea actelor administrativ fiscale atacate respectiv a deciziei de impunere nr.

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele fiscale ale Activitatii inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 1, s-au constatat urmatoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea persoanelor fizice care au efectuat tranzactii imobiliare si nu s-au inregistrat ca platitori de taxa pe valoarea adaugata , conform adresei ANAF-Directia Generala Coordonare Inspectie Fiscala nr.

In urma verificarilor efectuate organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.09.2008-30.09.2009 dl . a efectuat impreuna cu sotia d-mn.....a, dlL si d-mna un numar de 21 tranzactii imobiliare conform contractelor de vanzare-cumparare anexate, in valoare totala de lei .

De asemenea , organele de inspectie fiscala au constatat ca dl a depasit plafonul de scutire de taxa pe valoarea adaugata la data de 15.09.2008 , realizind o cifra de afaceri in suma de lei , iar conform art. 152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 republicata avea obligatia de a se inregistra ca platitor de tva incepind cu data 01.11.2008.

Intrucit dl nu s-a inregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adaugata pina la data inspectiei fiscale, in conformitate cu prevederile art.152 alin. 6 din Legea nr. 571/2003 republicata organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea unei taxe pe valoarea adaugata de plata in suma de lei si majorari de intirziere aferente in suma de lei.

III. Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala – Serviciul inspectie fiscala persoane fizice 1 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de dl

IV.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care petenta a desfasurat activitati economice in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate si nu s-a inregistrat platitor de taxa pe valoarea adaugata la depasirea plafonului de scutire.

In fapt, in anul 2008 d-nul a efectuat un numar de 15 tranzactii imobiliare in valoare totala de lei.

Avand in vedere ca d-nul nu s-a inregistrat ca platitor de taxa pe valoarea adaugata la depasirea plafonului de scutire, respectiv luna septembrie 2008, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta celor 3 tranzactii imobiliare efectuate dupa data de 01.11.2008 (data la care a aceasta a devenit platitor de taxa pe valoarea adaugata).

Obiectul celor trei tranzactii imobiliare l-a constituit vanzarea de "teren curti – constructii" asa cum rezulta din contractele de vanzare cumparare nr., nr. si anexate de petenta si pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei.

In drept cauza isi gaseste solutionarea in dispozitiile art. 126 si art. 127 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

" Art. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(....)

Art. 127

Persoane impozabile și activitatea economică

(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”, coroborate cu cele ale art. 128 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal conform carora “ Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.”*

Fata de aceste prevederi legale, sunt considerate operatiuni impozabile livrarile de bunuri efectuate cu plată care constau in transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar, sunt realizate de o persoană impozabilă si rezulta din una dintre activitățile economice prevăzute de Codul fiscal, precum si faptul ca locul de livrare a bunurilor este considerat a fi în România si se desfasoara în sfera taxei.

De asemenea, este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară activitati economice de o manieră independentă, indiferent de locul, scopul sau rezultatul acestei activități si constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Totodata, pentru perioada verificata in speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 141 (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

“ (2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(....)

*f) livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren. **Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil.** În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:*

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. *livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;*

4. *o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;”, precum și cele ale punctului 37 (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:*

“ 37. (1) *În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil, inclusiv terenul aferent unui bun imobil, urmează regimul bunului imobil dacă sunt proprietăți indivizibile.*

(2) *Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a acesteia. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia bunul este înregistrat în evidențele contabile drept activ corporal fix.*

(3) *Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia cu valoarea transformării respective este majorată valoarea activului corporal fix.*

(4) *O construcție care nu a fost ocupată în sensul prevăzut la alin. (2) va fi considerată o construcție nouă până la data primei ocupări, chiar dacă livrarea intervine înainte de această dată.*

(5) *Excepția prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică numai în cazul persoanelor care devin impozabile în sensul art. 127 din Codul fiscal pentru livrarea de construcții noi, de părți ale acestora sau de terenuri construibile.”*

Având în vedere prevederile legale sus menționate, legiuitorul stabilește ca este scutită de taxa pe valoarea adăugată livrarea de către orice persoană a unei construcții, a unei părți a

acesteia și a terenului pe care este construită, precum și a oricărui alt teren.

Totodata, legiuitorul stipuleaza ca scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcții noi, a unei părți a acesteia sau a unui teren construibil, exceptie care se aplica persoanelor impozabile care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități de exploatare a bunurilor corporale oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

Fata de cele de mai sus, in speta sunt aplicabile si prevederile art. 152(6) din Legea privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

“ Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.” precum si cele ale punctului 62 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

“ (2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor

înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal; .”

Astfel, conform acestor prevederi legale se retine ca la depasirea plafonului de scutire prevazut de Codul fiscal o persoana impozabila trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de taxa pe valoarea adaugata în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului, iar in cazul in care nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

Mai mult, se retine ca in cazul in care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxa pe valoarea adaugata conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale.

De asemenea, la pct. 66 (2) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipuleaza ca:

“ În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.”

Astfel, se retine ca tranzactiile efectuate de petenta nu au fost operatiuni ocazionale, intentia acesteia de a desfasura o activitate economica reiesind din investitiile pregatitoare necesare initierii unei activitati economice, iar prin incheierea unui numar de 20 contracte de vanzare-cumparare in care are calitatea de vanzator aceasta a realizat venituri cu caracter de continuitate (la dosarul cauzei petenta a depus un centralizator cuprinzand un numar de 131 facturi fiscale reprezentand *“materiale si manopera bloc”*).

Pe cale de consecinta, prin operatiunile pe care le-a desfasurat, d-nula avut calitatea de persoana impozabila pentru tranzactiile imobiliare constand in vanzarea de constructii noi, parti ale

acestora si terenuri, operatiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

Se retine astfel ca organele de inspectie fiscala au procedat in mod legal la colectarea taxei pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta livrarilor de terenuri care fac obiectul contractelor de vanzare cumparare nr., nr. si9.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei potrivit careia organele de inspectie fiscala in mod eronat nu i-au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrise in facturile de "*materiale si manopera bloc*", aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat asa cum se precizeaza la art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

" (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; (...) ", si conform punctului 45 (1) din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

" În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, deșus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

Fata de aceste prevederi legale se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata se acorda numai persoanelor impozabile inregistrate ca platitor de taxa pe valoarea adaugata, iar deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă deșus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxa pe valoarea adaugata.

De asemenea, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal au precizat in raportul de inspectie fiscala contestat ca taxa pe valoarea adaugata aferenta stocului de materiale de constructie

existent la 01.11.2008 (data la care petenta a devenit platitoare de taxa pe valoarea adaugata), stoc aferent locuintelor nevandute, va fi inscris in decontul de taxa pe valoarea adaugata depus dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de taxa pe valoarea adaugata.

In concluzie, contestatia urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de lei cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, domnul nu aduce nici un argument de fapt si de drept in sustinerea cauzei care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala.

In fapt, in perioada iunie 2009 – septembrie 2009 petenta a efectuat un numar de 5 tranzactii imobiliare in valoare de lei in care aceasta a avut calitatea de vanzator cu o cota de 16,5% din proprietate si pentru care organele de inspectie fiscala au stabilit ca petenta datoreaza o taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei.

Contestatoarea nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care sa inlature constatarile organelor de inspectie fiscala cu privire la aceasta suma.

In drept, la art. 206 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificarile si completarile ulterioare, se precizeza:

“ (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; “, coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“ Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; “, organele de solutionare neputandu-se substitui contestatoarei cu privire

la motivele pentru care intelege sa conteste aceste sume, in conformitate cu prevederile pct. 2.4 din acelasi ordin:

“ Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. “

Din dispozitiile legale mentionate mai sus se retine ca d-nul trebuia sa precizeze in contestatie atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza contestatia, organele de solutionare neputandu-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care intelege sa conteste un act administrativ fiscal.

Avand in vedere faptul ca societatea nu aduce nici un argument de fond in sustinerea contestatiei care sa fie justificat cu documente si motivate pe baza de dispozitii legale prin care sa combata si sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala, se va respinge contestatia formulata de d-nul ca nemotivata si nesustinuta cu documente pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

3. Referitor la suma de lei reprezentand majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca aceasta este datorata in conditiile in care societatea nu a achitat la termen impozitul datorat.

In fapt, pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 157 (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca:

“ Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.”, precum si ale art. 119 si art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

“ART. 119

*Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.*

(....)

ART. 120

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(...)

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Avand in vedere ca d-nul nu a achitat la termen taxa pe valoarea adaugata datorata in suma de lei, aceasta datoreaza si sumele accesorii in raport cu debitul conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, fapt pentru care se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au procedat la calcularea de majorari de intarziere in suma de lei aferente, contestatia urmand a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

Se retine faptul ca societatea nu contesta modul de calcul al majorarilor de intarziere in ceea ce priveste perioada si cota aplicata.

4. In ceea ce priveste suma de lei reprezentand amenda contravenționala, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere.

In fapt, organele de inspectie fiscala l-au sanctionat pe d-nul cu amenda contravenționala in suma de lei conform procesului verbal de constatare a contravențiilor nr. /23.11.2009.

In drept, sunt aplicabile dispozitiile art. 209 din Ordonanta Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit carora:

“ (1) *Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:*

(...)

(2) *Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente. “, precum si ale art. 223 din același act normativ, care stipuleaza faptul ca “Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor”.*

Avand in vedere aceste prevederi legale, se retine ca pentru capatul de cerere referitor la contestatia indreptata impotriva amenzii contravenționale in suma de lei care intra sub incidenta dreptului

comun in materie de contraventii, respectiv a Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, care la art .32 precizeaza ca:

“ (1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”, Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii nu are competenta materiala de a se investi in solutionarea pe fond a contestatiei formulata impotriva amenziilor contravenționale, intrucat aceasta apartine instantei judecatoresti.

Dosarul cauzei privind acest capat de cerere urmeaza sa fie inaintat de organele de inspectie fiscala instantei judecatoresti competente.

Pentru considerentele retinute aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 126, art. 127, art. 128, art. 141, art. 145, art. 152 , art. 157, art. 209 si art. 223 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 37, pct. 45, pct. 62 si pct. 66 din Hotararea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 119, art. 120 si art. 206 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 2.4 si pct. 12.1 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu dispozitiile art. 205, art. 207, art 209, art. 213 si art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de d-nulimpotriva deciziei de impunere nr. emisa pentru suma de lei reprezentand:

- lei taxa pe valoarea adaugata de plata;
- lei accesorii aferente;

2. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulate de d-nul impotriva deciziei de impunere nr. emisa pentru taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de lei;

3. In ceea ce priveste amenda contraventionala in suma de lei stabilita prin procesul verbal de constatare a contraventiilor nr.....23.11.2009, Directia generala a finantelor publice Arges nu este competenta cu solutionarea acesteia, dosarul cauzei urmand a se transmite organului de inspectie fiscala pentru a fi inaintat instantei judecatoresti competente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la data comunicarii.

Director coordonator